
Csillag János**HOG LI-SI EMLÉKKÖNYVÉBE**

Hajadban látom a láthatatlan koronát
Mellétűzöm a szerelem szent virágát.

Szép vagy! Legszebbek egyike.
Csodállak! Nem kérdem, tetszik-e.

Szilvaszemed: keletről sarkcsillag
mosolyod mandulaszirom, mecsetként hívogat.
Nyakadon aranylánc, szivárvány-sikló,
ölelő vágyad s kebled ringó.

Sáfránynarancs-tested feltűnő üstökös
Száguldó sikolymámora örökös,
szikrád éhező, tűzheves-igényes,
hódító óceán, hullámzó-szeszélyes

Millió csillag, zuhanva oltja szomját,
napsugár nyaldossa domborzatod dombját,
Combodról lecsúszik fügeszínű szoknyád
hálóként fojtogat a kiszemelt valóság.

Barlangod vasmacska,
telhetetlen sáska,
gyöngybuborék-félkör,
átlátszóan színes
körkörös vitzükör

ELBIZAKODÁS

Mondtam neked párszor,
ha nem ezerszer, százszor.
A túl magasra állított mérce,
kudarca van ítélve.

Életed görnyedő, zord, rendetlen-fájdalom
reménytelenséged csönd, sohase csodálom.
Álmod pazarló, színes száguldás,
rozsdában rekedt, ölelő-megszokás.
Ráérő, tétlen akaratom repedező aszfalt,
mezsgyéd smaragdzöld, tétlenséged felfalt.
Jövőd nem hírlík, hűséged meghajlik,
kavargó ráncfolyó, siváran könnyezik.
Ködben ködvirág, zokogó szürke magány,
látóköröd önkínzó, sorsvesztett hozomány.
Reménydús kényelmed riasztó, feltűnő.
Ujjong a sikertelenség!
Vizsgáztál. Kitűnő.
Látod: az idő könyörtelen,
adószedő.